

DECIZIE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,
Luiza Gafton, Ion Druță

examinând recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Lisofcom”, Buga Alexandru,

în cauza civilă la cererea introductivă depusă de Societatea cu răspundere limitată „Camvit” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu răspundere limitată „Lisofcom”,

la cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Lisofcom”, Buga Alexandru, privind validarea popririi înființate în privința terțului poprit Societatea cu răspundere limitată „Draur-Grup”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care s-a respins cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Lisofcom”, Buga Alexandru, privind validarea popririi înființate în privința terțului poprit Societatea cu răspundere limitată „Draur-Grup” și s-a desființat poprirea înființată în privința terțului poprit Societatea cu răspundere limitată „Draur-Grup”,

c o n s t a t ă :

La 03 decembrie 2015, SRL „Camvit” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Lisofcom”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2015, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind aplicate măsurile de asigurare. În calitate de administrator provizoriu a fost numit Buga Alexandru.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Lisofcom” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea SRL „Lisofcom”.

La 09 octombrie 2017, lichidatorul SRL „Lisofcom”, Buga Alexandru, a înaintat cerere privind validarea popririi înființate în privința terțului poprit SRL „Draur-Grup”.

În motivarea acesteia a indicat că în urma restabilirii evidenței contabile și

inventarierii masei debitoare, s-a constatat că în perioada anului 2013, între SRL „Lisofcom” și SRL „Draur-Grup” au fost stabilite relații comerciale, în baza cărora SRL „Lisofcom” a transferat la contul SRL „Draur-Grup” mijloace bănești în sumă de xxxx lei, iar SRL „Draur-Grup” a livrat servicii către SRL „Lisofcom” în valoare de xxxx lei, în rezultatul a ce, s-a acumulat față de SRL „Lisofcom” o datorie în mărime totală de xxxx lei. Respectiv, SRL „Draur-Grup” dispune de o datorie față de SRL „Lisofcom” în mărime totală de xxxx lei.

În aceste circumstanțe, la 14 septembrie 2017, lichidatorul a expediat în adresa SRL „Draur-Grup” o somație de înființare a popririi, prin care a solicitat achitarea datoriei nominalizate sau prezentarea documentelor justificative care ar confirma stingerea obligației pecuniare în cauză, însă aceasta a fost restituită la 04 octombrie 2017 cu mențiunea „nereclamat”.

Solicită lichidatorul SRL „Lisofcom”, Buga Alexandru, validarea popririi înființate în privința terțului poprit SRL „Draur-Grup” și încasarea din contul terțului poprit SRL „Draur-Grup” a datoriei în sumă de xxxx lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, s-a respins cererea lichidatorului SRL „Lisofcom”, Buga Alexandru, privind validarea popririi înființate în privința terțului poprit SRL „Draur-Grup” și s-a desființat poprirea înființată în privința terțului poprit SRL „Draur-Grup”.

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la 14 decembrie 2017, în termenul prevăzut de lege, lichidatorul SRL „Lisofcom”, Buga Alexandru, a declarat recurs, completându-l la 18 decembrie 2017, solicitând casarea hotărârii contestate, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, reiterând argumentele invocate în cadrul examinării cauzei în instanța de insolvabilitate, a indicat că instanța de insolvabilitate incorect a apreciat actele (extrasele din rulajul bancar), care confirmă existența datoriei.

La 13 martie 2018, lichidatorul SRL „Lisofcom”, Buga Alexandru, a depus un recurs suplimentar, în motivarea căruia a indicat că intimatul nu a negat faptul că această datorie există, fiind astfel aplicabile regulile cu privire la degrevarea de probațiune. La fel, a menționat că este o sarcină excesivă de a pune în sarcina recurentului dovada faptului că obligația nu a fost executată din partea SRL „Draur-Grup”.

La 13 aprilie 2018, intimatul SRL „Draur-Grup” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii instanței de insolvabilitate și restituirea pricinii spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, „Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs”.

După cum atestă materialele dosarului hotărârea instanței de insolvabilitate a

fost pronunțată la 05 decembrie 2017, în ședința de judecată din această dată a fost prezent doar lichidatorul SRL „Lisofcom”, Buga Alexandru (f.d.31), reprezentantul debitorului/terț poprit SRL „Draur Grup” nu a fost prezent, instanța de judecată invocând despre respectarea procedurii de citare legală a debitorului.

Verificând cele arătate prin prisma înscrisurilor din speță raportate la prevederile legale, Colegiul constată despre nerespectarea, la caz, a procedurii legale de citare, deoarece la dosar lipsesc careva înscrisuri care să confirme despre desfășurarea procedurii de citare legală în modul stabilit, având în vedere faptul că corespondența expediată în adresa debitorului SRL „Draur Grup” a fost restituită emitentului cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 6 verso, 15).

Prin urmare, SRL „Draur Grup” nu a fost citată legal în instanța de judecată, iar din înscrisurile prezentate rezultă că ea nici nu cunoștea despre litigiul judiciar și că, în speță, nu este cunoscută poziția acesteia față de obiectul dedus judecătii.

Mai mult, în speță lipsesc dovezi că hotărârea judecătorească a fost adusă la cunoștința debitorului în modul stabilit de lege.

Astfel, hotărârea adoptată este lovită de nulitate, întrucât a fost pronunțată în contradictorie cu persoana care nu a fost informată despre existența litigiului și nu a fost citată legal.

Or, prin prisma prevederilor art. art. 10, 27, 56 și 57 CPC, instanța de insolvabilitate urma să asigure contradictorialitatea procesului, disponibilitatea în drepturi a participanților la proces, ce constă în posibilitatea, în primul rând, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecătii, precum și de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Cu referire la dispozițiile enunțate, instanța de recurs reține că conform art. 6 § (1) al Convenției, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială.

În cauza *Grozescu vs România*, Curtea Europeană a menționat că părțile în proces trebuie să aibă posibilitate să aprecieze și să comenteze relevanța concluziilor și argumentele părții adverse, iar lipsa dezbaterii în contradictoriu constituie o încălcare a procesului echitabil.

Sub aspectul celor relatate, fiind cert că instanța de judecată a examinat cauza cu încălcarea normelor de procedură, instanța de recurs este în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unui asemenea act de dispoziție și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Potrivit art. 432 alin. (3) lit. b) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârea instanței de insolvabilitate urmează a fi casată cu remiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de

Apel Chişinău.

La rejudecarea cauzei instanţa urmează să ţină cont de cele menţionate şi rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către lichidatorul Societăţii cu Răspundere Limitată „Lisofcom”, Buga Alexandru

Se casează hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 05 decembrie 2017, emisă în cauza civilă la cererea introductivă depusă de Societatea cu răspundere limitată „Camvit” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de Societatea cu răspundere limitată „Lisofcom”, cu restituirea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chişinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Luiza Gafton

Ion Druţă